

Benedykt XVI

Niech Chrystus będzie dla was
wszystkim : przemówienie podczas
spotkania z seminarzystami :
(Kolonia, 19 sierpnia 2005 r.)

Salvatoris Mater 8/1/2, 478

2006

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Niech Chrystus będzie dla was wszystkim

[...]

Więź z Maryją

Przybywszy do Betlejem, Mędrcy «weszli do domu – jak mówi Pismo – i zobaczyli Dziecię z Matką Jego, Maryją; padli na twarz i oddali Mu pokłon» (Mt 2, 11). Nadchodzi zatem w końcu chwila tak bardzo oczekiwana: spotkanie z Jezusem. «Weszli do domu»: ten dom przedstawia w pewien sposób Kościół. By spotkać Zbawiciela, trzeba wejść do domu, którym jest Kościół. W okresie formacji seminaryjnej sumienie młodego seminarzysty osiąga szczególny rodzaj dojrzałości: nie patrzy on już na Kościół «z zewnątrz», lecz postrzega go «od wewnątrz», czując, że jest jego domem, ponieważ jest domem Chrystusa, w którym mieszka «Maryja, Jego matka». I to właśnie Matka ukazuje mu Jezusa, swego Syna, przedstawia mu Go, pozwala mu Go niejako zobaczyć, dotknąć, wziąć w ramiona. Maryja uczy kontemplować Go oczami serca i żyć z Nim. W każdej chwili życia w seminarium można doświadczyć tej kochającej obecności Matki Bożej, która prowadzi każdego na spotkanie z Chrystusem, w ciszy medytacji, w modlitwie i w braterstwie. Maryja pomaga spotykać Pana przede wszystkim w Liturgii eucharystycznej, kiedy on staje się naszym codziennym pokarmem w Słowie i w konsekrowanym Chlebie.

«Padli na twarz i oddali Mu pokłon. (...) ofiarowali Mu dary: złoto, kadzidło i mirrę» (Mt 2, 11-12). Oto kulminacyjny moment całej drogi: spotkanie przeradza się w adorację, staje się aktem wiary i miłości, uznaniem w Jezusie, zrodzonym z Maryi, Syna Bożego, który stał się człowiekiem. Czyż można nie dostrzec w geście Mędrców zapowiedzi wiary Szymona Piotra i innych apostołów, wiary Pawła i wszystkich świętych, a zwłaszcza świętych seminarzystów i kapłanów, którzy wywarli wpływ na dwutysięczne dzieje Kościoła? Sekretom świętości i przyjaźni z Chrystusem jest wierne utożsamienie się z Jego wolą. «Chrystus jest dla nas wszystkim» - mawiał św. Ambroży, a św. Benedykt nauczał, by niczego nie przedkładać nad miłość Chrystusa. Niech Chrystus będzie dla was wszystkim. Jemu ofiarujcie, zwłaszcza wy, seminarzyści, co macie najcenniejszego, jak napisał czcigodny Jan Paweł II w przesłaniu na ten Światowy Dzień Młodzieży: złoto waszej wolności, kadzidło waszej żarliwej modlitwy, mirrę waszych najgłębszych uczuć. [...]

⁷ „L'Osservatore Romano” 26(2005) nr 10, 19.